Wümaks hakanud nutma. Äkitselt tulnud üks
Konn kaewust wälja ja ütelnud: „Ära nuta,
kuninga tütar, ma toon selle muna Sinu kätte
kui sa lubad ühe kuvra minuga ühe taldreku
pealt sünna ja ühes woodis magada. Kuningo tütar
lubanud. Konn läinud kaewu, toonud muna wälja
ja andnud kuninga tütre kätte. Kuningo tütar
jooksnud munaga kodu poole aga konn hölps ja
hölps järele. Kuninga tütar pannud küll köik
uksed kinni, aga konn roninud mööda seina
ülesse ja hupanud aknast sisse ja ikke hüpates
kuninga tütri järele. Kuninga tütar palunud
isat appi konna wälja ajama, aga iso ütelnud:
Mis sa oled lubanud, seda pead sa ka täitma.
Kuninga tütar läinud sööma ja pannud konnale
söögi taldrekuga laua alla aga konn hölps, hölps
laua peale ja kuningo tütri taldrekust sööma
Kuninga tütar ei ole julenud konna ära ajada,
waid teinud aga, nagu sööks, ehk küll tera
alla ei läinud. Öhtul teinud kuninga tütar
oma woodi alla konnale aseme aga konn
hölps, hölps woodisse. Kuningo tütar wihas-
tanud, wötnud konna ja wisanud wastu seina.
Konn läinud lõbki ja üks ilus kuninga poeg,
keda kadeduse pärast konnaks nõiutud, tulnud
konnast wälja. Kuninga poeg olnud wäga
rõõmus oma peastmise üle ja et kuninga